

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม Role of Local Government Organizations in Crime Prevention

สุมนทิพย์ จิตสว่าง*

Sumonthip Chitsawang

นัทธี จิตสว่าง**

Nathee Chitsawang

แสงโสม กออุดม***

Sangsom Kor-Udom

■ บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงบทบาท ปัญหาและอุปสรรครวมทั้งแนวทางหรือรูปแบบที่เหมาะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม เป็นการวิจัยผสมผสานระหว่างวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจังหวัดละ 1 แห่ง รวมจำนวน 260 แห่ง และกลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพได้คัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดีต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรมรวมจำนวน 19 แห่ง ผลการศึกษพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีบทบาทและความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมในกรอบการป้องกันอาชญากรรม ได้แก่ บทบาทการป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยง

* รองศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Associate Professor, Ph.D., Lecturer, Department of Sociology and Anthropology, Faculty of Political Science, Chulalongkorn University

** ดร., ที่ปรึกษาด้านเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย
Ph.D., Deputy Executive Director, Thailand Institute of Justice

*** ดร., นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานศาลยุติธรรม
Ph.D., Plan and Policy Analyst, Professional Level, Rabi Bhadanasak Research and Development Institute, Office of the Judiciary

Received: November 18, 2021 Revised: February 24, 2022 Accepted: February 24, 2022

ที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด และบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ได้แก่ ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องต่อการป้องกันอาชญากรรมเพราะเข้าใจว่าหมายถึงการปราบปราม ปัญหาการถูกการตีตราจากสังคม ปัญหาการเมืองในระดับประเทศ และปัญหาหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบไม่เอื้อต่อบทบาทในการป้องกันอาชญากรรม ข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ ควรส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการป้องกันอาชญากรรม การปรับแก้กฎหมายที่เอื้อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจและหน้าที่ต่อการป้องกันอาชญากรรม

คำสำคัญ : องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, การป้องกันอาชญากรรม

■ ABSTRACT

The research aims to study the role, problem, obstacle and guideline or appropriate scheme of local government organization in order to prevent crime. It is the combination of quantitative and qualitative research. The sample group was randomly selected from each province, which were 260 samples in total. For the qualitative study, the sample group of 19 local organizations with the Good Practices of crime prevention was purposively selected. The results showed that roles

and importance of the local government organizations on crime prevention were under the frameworks as follows; the role in crime prevention by public participation, the role in crime prevention by monitoring the groups of potential risk offender, and the role in crime prevention through prevention of recidivism. However, crucial problems and obstacles of crime prevention were addressed, for instance, the misunderstanding of crime prevention to crime suppression, the problem of being stigmatized by society, national political issues, and the non-corresponding role of the inspection organization in crime prevention. The important suggestion is to promote the role of local government organizations in crime prevention along with the amendment of laws and regulation in terms of the local government organization duty and authority.

Keywords: Local Government Organizations, Crime Prevention

■ ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาอาชญากรรมเป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศไทยมาเป็นระยะเวลานาน ซึ่งหากไม่ได้รับการป้องกันและแก้ไขย่อมมีผลกระทบที่สำคัญต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในประเทศเป็นสำคัญ สำหรับหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่ในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม คือ หน่วยงาน

ในกระบวนการยุติธรรม อย่างไรก็ตาม หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเป็นหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่ในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมซึ่งมีภาระหน้าที่ในการดำเนินงานจำนวนมาก อันอาจส่งผลต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่อาจไม่สามารถตอบสนองต่อปัญหาอาชญากรรมที่มีความแตกต่างในแต่ละพื้นที่ของประเทศอย่างแท้จริง

หน่วยงานหนึ่งที่มีความสำคัญและมีความใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ คือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งบทบาทหลัก คือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับผิดชอบ โดยการป้องกันอาชญากรรมอาจไม่ใช่เป็นบทบาทหลักขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ดังเช่นบทบาทของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม หากแต่การร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมจะเป็นแนวทางหนึ่งที่สำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นที่ได้รับผิดชอบเป็นสำคัญ

ดังนั้น คณะผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาอาชญากรรมที่ควรได้รับการป้องกันแก้ไขอย่างเป็นระบบและจริงจังโดยเร่งด่วน โดยตระหนักถึงบทบาทขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสำคัญต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม เพื่อมุ่งเสนอแนะแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อันจะทำให้การเสริมการปฏิบัติงานของกระบวนการยุติธรรมในการดำเนินการป้องกันปัญหาอาชญากรรม และทำให้การป้องกันอาชญากรรมของประเทศไทยมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

■ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงบทบาทขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม
2. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม
3. เพื่อศึกษาถึงแนวทางหรือรูปแบบที่เหมาะสมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

■ การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรม ประกอบด้วย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุการกระทำผิด รวมทั้งแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม ได้แก่ ทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Theory) ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (Crime Control Through Environmental Design) ทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing) ทฤษฎีหน้าต่างแตก (Broken Windows Theory) ทฤษฎีตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (Community Policing Theory) และทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory) เป็นต้น

ทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Theory) ได้อธิบายว่า การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพจะส่งผลทำให้สามารถควบคุมการเกิดอาชญากรรมหรือการกระทำผิดของอาชญากรได้ โดยมุ่งควบคุมพฤติกรรมอาชญากรด้วยการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งการป้องกันอาชญากรรมขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการกำหนดแนวปฏิบัติและมีการบังคับใช้

กฎหมายเพื่อยับยั้งไม่ให้บุคคลกระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรม ทั้งนี้ การปรากฏตัวของตำรวจ และการกระจายกำลังตำรวจให้ครอบคลุม ทั้งชุมชนจะสามารถช่วยป้องกันอาชญากรรม โดยการลดช่องโอกาสสำหรับบุคคลที่จะละเมิดกฎหมาย (Lilly, 2007)

ทฤษฎีควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (Crime Control Through Environmental Design) มีหลักการสำคัญในการวางแผนและออกแบบสภาพแวดล้อมต่างๆ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม โดยทำให้ไม่สามารถเข้าถึงบุคคลหรือทรัพย์สินได้ง่าย อันเป็นการลดช่องโอกาสในการก่อเหตุของอาชญากร (Daniel, 1967)

ทั้งนี้ ทฤษฎีอื่น ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการอธิบายปรากฏการณ์การป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ร่วมกับ ทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing) ทฤษฎีตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (Community Policing Theory) และทฤษฎีหน้าต่างแตก (Broken Windows Theory) กล่าวคือ ทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing) เป็นการแก้ไขปัญหาเชิงกลยุทธ์เพื่อป้องกันและควบคุมอาชญากรรม โดยมีหลักการสำคัญในมุ่งเน้นให้ตำรวจเป็นหุ้นส่วนกับประชาชนและตำรวจนำชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหาอันเป็นสาเหตุอาชญากรรมหรือความไม่เป็นระเบียบในชุมชน (Lilly, 2007)

ทั้งนี้ ทฤษฎีตำรวจชุมชนสัมพันธ์ (Community Policing Theory) มีหลักการสำคัญในมุ่งเน้นการติดต่อสื่อสารสร้างความเข้าใจให้กับชุมชน และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน เพื่อให้ชุมชนให้ความร่วมมือแจ้งข่าวหรือเบาะแสอาชญากรรมมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ทฤษฎีหน้าต่างแตก

(Broken Windows Theory) ยังมีหลักการที่สอดคล้องกับกับทฤษฎีตำรวจผู้รับใช้ชุมชน (Community Policing) โดยนำมาประยุกต์ใช้กับการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน ซึ่งมีแนวคิดว่าการละเลยให้เกิดอาชญากรรมเล็กน้อย ไม่นานจะส่งผลให้เกิดการเพิ่มขึ้นของอาชญากรรม

ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory) ได้อธิบายถึงสาเหตุหรือองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรมประกอบด้วย ผู้กระทำผิด/คนร้าย เหยื่อ/เป้าหมาย และโอกาส เมื่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ครบองค์ประกอบทั้งสามด้านจะทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้น ซึ่งการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีความพยายามในการทำอย่างไรก็ตามที่จะทำให้องค์ประกอบของสามเหลี่ยมอาชญากรรมด้านใดด้านหนึ่งหายไป ซึ่งจะทำให้อาชญากรรมไม่เกิดขึ้น (Lilly, 2007)

สำหรับแนวทางหรือกรอบในการป้องกันอาชญากรรมในงานวิจัยเรื่อง “บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม” ประกอบด้วย ผลการวิเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและความสอดคล้องกับการบริหารงานของกระทรวงยุติธรรม ดังนี้ (สุนทวิทย์ จิตสว่าง และคนอื่น ๆ, 2560)

1. ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์/นโยบาย คือ แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2558-2561

ยุทธศาสตร์ที่ 1 คือ การพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน

เรื่องที่สอดคล้อง คือ พัฒนางานด้านการป้องกันอาชญากรรมและบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ

รวมถึงข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นจากการประชุมคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ คณะอนุกรรมการพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน และการประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้กำหนดกรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมเป็น 6 ด้าน ดังนี้ (สุนันทพิทย์ จิตสว่าง และคนอื่น ๆ, 2560)

กรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม
กรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมทั้ง 6 ด้านนี้ คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2560 ด้วยแล้ว ซึ่งมีแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม ได้แก่ (1) การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม (2) การป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน (3) การป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ (4) การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยง

ที่มีโอกาสจะกระทำความผิด (5) การป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ และ (6) การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งสามารถสรุปแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมได้ 2 แนวทางหลัก คือ แนวทางแรก การลดมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิดของผู้ที่จะกระทำความผิดหรืออาชญากร อันประกอบด้วยแนวทางการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน การเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด การป้องกันการกระทำผิดซ้ำ เพื่อเป็นการทำให้ผู้ที่ต้องการกระทำความผิดขาดมูลเหตุจูงใจในการกระทำผิด และแนวทางที่สอง การป้องกันอาชญากรรมโดยการตัดโอกาสในการกระทำผิด ซึ่งประกอบด้วยการจัดสภาพแวดล้อมและเทคโนโลยี การลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

กรอบแนวคิดในการศึกษา

■ วิธีวิจัย

วิธีการดำเนินวิจัยประกอบด้วยการวิจัยเชิงผสมผสาน (mix method) ระหว่างการวิจัยเชิงเอกสาร (documentary research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมของประเทศไทยและต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive Research) เพื่อมุ่งพรรณนาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม และการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ด้วยการใช้กรณีศึกษา (case study) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรม (best practice) โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interview) เป็นเครื่องมือในการศึกษาควบคู่กับการศึกษาเชิงปริมาณ ประกอบกับการจัดการประชุมสัมมนาเพื่อนำเสนอร่างผลงานวิจัยเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะต่อแนวทางหรือรูปแบบที่เหมาะสมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเชิงปริมาณ ประกอบด้วยสำหรับกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย องค์กรบริหารส่วนจังหวัด 76 แห่ง องค์กรบริหารส่วนตำบล ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (sample random sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก องค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดละ 1 แห่ง รวม 76 แห่ง สำหรับเทศบาลใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (sample random sampling) ด้วยวิธีการจับสลากจากเทศบาลจังหวัดละ 1 แห่ง รวม 76 แห่ง เทศบาลนคร 30 แห่ง และองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (กรุงเทพมหานครและพัทยา) 2 แห่ง รวมกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 260 แห่ง

กลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพได้ใช้เกณฑ์การคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการป้องกันอาชญากรรมที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม 6 แนวทาง คือ (1) การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมการป้องกันอาชญากรรม (2) การป้องกันอาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน (3) การป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ (4) การป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิด (5) การป้องกันอาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ และ (6) การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

สำหรับเกณฑ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ต่อการป้องกันปัญหาอาชญากรรม คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่โดยการทำให้ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่เกิดขึ้นน้อย หรือ แก้ไขปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ให้ลดลง โดยการคัดเลือกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับคะแนนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมในลำดับ 1-3 ในแต่ละแนวทาง ด้วยการคัดเลือกเริ่มจากการแจกแบบสอบถามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ ซึ่งเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ เพื่อสำรวจเบื้องต้นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการป้องกันอาชญากรรมที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ในเกณฑ์ของการป้องกันอาชญากรรมทั้ง 6 แนวทาง โดยองค์กรบริหาร

ส่วนท้องถิ่นที่มีคะแนนสูงสุดในแต่ละแนวทางลำดับที่ 1-3 หลังจากนั้นคณะผู้วิจัยจะดำเนินการเข้าไปสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารสูงสุด หรือตัวแทนที่เกี่ยวข้องขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือ ปลัด หรือ ผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เพื่อศึกษาแนวทางปฏิบัติที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชนรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นต้นแบบของแนวทางปฏิบัติที่ดี (best practice) ในการป้องกันอาชญากรรมกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 19 แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด 2 แห่ง เทศบาลนคร 3 แห่ง เทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลตำบล 3 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 9 แห่ง

สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่ใช้สำหรับการจัดประชุมสัมมนา ประกอบด้วย บุคลากรในกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งบุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการ และประชาชนทั่วไป ซึ่งการจัดสัมมนาเพื่อนำเสนอร่างรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์และรับฟังความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง (สุมณฑิพย์ จิตสว่าง และคนอื่น ๆ, 2560)

การวิจัยเชิงปริมาณวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เพื่อบรรยายคุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (content analysis) เพื่อตอบวัตถุประสงค์ในการวิจัย

■ ผลการศึกษา

สำหรับผลการศึกษา ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง

จากผลการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ร้อยละ 25.2 องค์การบริหารส่วนตำบล ร้อยละ 29.2 เทศบาลซึ่งประกอบด้วย เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล ร้อยละ 29.2 เทศบาลนคร ร้อยละ 11.6 และเขตปกครองพิเศษ ร้อยละ 0.8

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสบปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบ ได้แก่ ปัญหาการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 46.1 รองลงมา คือ คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 19.2 และปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำความผิด ร้อยละ 13.5 และคดีเกี่ยวกับการใช้ความรุนแรงในครอบครัว ร้อยละ 3.4

ส่วนที่ 2 บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสมาชิกในชุมชนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างรับผิดชอบส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการป้องกันอาชญากรรมในระดับบุคคลของตนเอง ร้อยละ 55.9 นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญกับการป้องกันอาชญากรรมปานกลาง ร้อยละ 43.9 โดยบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือหน่วยงานอื่นในการป้องกันอาชญากรรม ร้อยละ 46.1 สนับสนุนงบประมาณร่วมกับ

หน่วยงานอื่นในการป้องกันอาชญากรรม ร้อยละ 44.2 และบทบาทการป้องกันอาชญากรรม โดยการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน ร้อยละ 31.9 ปัญหาอาชญากรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญต่อการป้องกันมากที่สุด ประกอบด้วย คดีเกี่ยวกับยาเสพติด ร้อยละ 53.8 รองลงมา ได้แก่ คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 22.7 ปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำความผิด ร้อยละ 19.6

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม 6 แนวทาง ประกอบด้วย

1. บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีติดไฟฟ้าสว่างรอบหมู่บ้านในยามค่ำคืน และมีการจัดภูมิสถาปัตย์ให้ช่วยต่อการป้องกันอาชญากรรม ปรับเปลี่ยนพื้นที่ให้ไม่เปลี่ยวและไม่สุ่มเสี่ยงต่อการประกอบอาชญากรรม อาทิ ตัดต้นไม้สูง หรือ ต้นไม้ที่รกประจำหมู่บ้าน เฉลี่ยในระดับมาก

สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีแนวทางการปฏิบัติที่ดี (best practice) ตอบบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมทางกายภาพและเทคโนโลยี ได้แก่

กรณีเทศบาลนครยะลา มีความโดดเด่นในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อมด้วยการวางผังเมืองที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย การติดตั้งกล้องวงจรปิด (ระบบ CCTV) เพื่อเฝ้าระวังดูแลรักษาความปลอดภัยให้กับ

ประชาชนตลอด 24 ชั่วโมง “ไซเรนราตรี” โดยอาศัยความร่วมมือกับกลุ่มบุคคลผู้ที่มีรถไซเรน โดยนำรถไซเรนเข้าตรวจตราพื้นที่ในเวลากลางคืน การดำเนินการนี้เป็นเพียงการเปิดไฟไซเรน แต่ไม่ได้เปิดเสียง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนอบอุ่นใจและป้องปรามให้ผู้ก่อความไม่สงบเกิดความหวาดกลัว รวมทั้งยุทธการที่ห้อย ที่มีชุดปฏิบัติการชุมชนดูแลเหตุและดูแลความสงบในพื้นที่ ตลอดจนเครือข่ายอาสาสมัครที่มีประชาชนในพื้นที่ทำหน้าที่เป็นเครือข่ายในการดูแลแจ้งเหตุ ความปลอดภัยในพื้นที่เทศบาลนครยะลา

สำหรับ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา (2559) นับเป็นหน่วยงานที่มีความโดดเด่นมากในการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม โดยมีการติดตั้ง CCTV บริเวณพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง และการใช้รถ CCTV เคลื่อนที่ (Mobile CCTV) เสริมในการป้องกันอาชญากรรม มีศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน 191 ร่วมกับตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา ศูนย์รับแจ้งเหตุและสั่งการจังหวัดสงขลา โดยเป็นการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งมีบทบาทหลักในการป้องกันอาชญากรรมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีบทบาทรองในการป้องกันอาชญากรรม เพื่อบูรณาการป้องกันอาชญากรรมที่เน้นความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งเป็นการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำความผิดเกิดขึ้นในพื้นที่

นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ที่ไม่ได้รับคัดเลือกเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวปฏิบัติที่ดี (best practice) ในการป้องกันอาชญากรรม ปรากฏว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนมากที่มีการดำเนินการป้องกันอาชญากรรม โดยสภาพแวดล้อม รวมทั้งการมีบทบาทในการบูรณาการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบเป็นสำคัญ

2. บทบาทในการป้องกันอาชญากรรม โดยความร่วมมือของประชาชน

จากผลการศึกษาเชิงปริมาณในภาพรวมพบว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยความร่วมมือของประชาชนโดยเฉพาะบทบาทในการสร้างอาสาสมัครป้องกันอาชญากรรมในชุมชน

สำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (best practice) ในการป้องกันอาชญากรรมโดยความร่วมมือของประชาชน พบว่า

กรณีเทศบาลเมืองน่าน อ.เมือง จ.น่าน มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มีจิตสำนึกที่สำคัญต่อการงดเว้นอบายมุขที่เป็นสาเหตุของอาชญากรรมโดยมีความโดดเด่นในประเด็นของ “เมืองน่าน ปลอดภัยล้ำ เบียร์” อันเป็นการแก้ปัญหาอบายมุข ที่เป็นสาเหตุของปัญหาอาชญากรรม ด้วยการสร้างจิตสำนึก สร้างเครือข่าย เฝ้าระวัง ค้นหา คัดกรอง ให้คำปรึกษา ส่งต่อในการ ลด ละ เลิก ควบคู่กับการบำบัด และติดตามหลังการบำบัด รวมทั้ง “การสร้างกระแสยาสาธารณะ” และสร้างมาตรการชุมชน มาตรการทางสังคม มาตรการทางกฎหมายเชื่อมโยงกับกลุ่มเป้าหมาย

และกรณีเทศบาลนครยะลา อ.เมือง จ.ยะลา ที่มีความโดดเด่นในบทบาทของการป้องกัน

อาชญากรรมโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อต่อสู้กับปัญหาการก่อความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดน ด้วยการดำเนินโครงการยะลาเข้มแข็ง (People's Network Yalacity) ซึ่งมีการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยการสร้างความเข้าใจ ปลุกฝังจิตสำนึก ห่วงहनถิ่นเกิด การสร้างเครือข่าย รัฐ เอกชน ประชาชน จัดตั้งเครือข่ายตาสัมปรด ยุทธการหิงห้อย ไชเรนราตรีสวัสดิ์ ถักทอสายใย โครงการชุมชนเข้มแข็งสู่ความยั่งยืน อันเป็นแนวทางที่สำคัญในการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

3. บทบาทในการป้องกันอาชญากรรม ด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิดในชุมชนเฉลี่ยในระดับมาก หากแต่้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำให้แก่ผู้ต้องขังภายหลัง พ้นโทษเฉลี่ยในระดับน้อย

สำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคัดเลือกเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีแนวปฏิบัติที่ดี (best practice) ในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ พบว่า

กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ อ.จุฬาภรณ์ จ.นครศรีธรรมราช มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำด้วยการสร้างงานให้แก่ผู้ต้องขังภายหลังพ้นโทษและกลับเข้ามาอยู่ในพื้นที่ ตำบลนาหมอบุญ การสร้างคุณค่าให้แก่ตนเองของผู้พ้นโทษโดยการให้ผู้พ้นโทษร่วมเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) รวมทั้งลดการตีตราให้แก่ผู้พ้นโทษ ด้วยการให้ทำงาน

กับบุคคลทั่วไปในชุมชนโดยไม่แยกว่าเป็นผู้เคยต้องโทษ เช่นเดียวกับองค์การบริหารส่วนตำบลนาถ่อน อ.ธาตุพนม จ.นครพนม ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับผู้ต้องขังในตำบล ซึ่งเมื่อผู้ต้องขังพ้นโทษจะมีการสร้างการยอมรับแก่ผู้พ้นโทษ และการสร้างความไว้วางใจของผู้พ้นโทษต่อชุมชนด้วยการเข้ามามีส่วนร่วมกับอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) นอกจากนี้ ยังมีการสอบถามปัญหาความต้องการของผู้พ้นโทษและการสร้างงานให้แก่ผู้พ้นโทษเพื่อเป็นการป้องกันการกระทำผิดซ้ำให้แก่ผู้พ้นโทษ

สำหรับกรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย (2559) มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมด้วยการป้องกันการกระทำผิดซ้ำด้วยการร่วมมือกับหน่วยงานคุมประพฤติจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ในการบูรณาการความร่วมมือในการคุมประพฤติผู้กระทำผิดที่ถูกคุมประพฤติ นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายยังมีบทบาทในประสานความร่วมมือในการฝึกวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขังในเรือนจำและการหางานให้แก่ผู้ต้องขังทำภายหลังพ้นโทษ

4. บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะทำความผิด

จากผลการศึกษาในภาพรวมพบว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ากลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสในการกระทำผิดในชุมชนที่รับผิดชอบ ได้แก่ ผู้ติดยาเสพติด รองลงมา คือ เด็กและเยาวชน

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการจัดกิจกรรมให้แก่วัยรุ่นในท้องถิ่นเพื่อให้มีจิตสำนึกที่จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ได้มีการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง

แก่วัยรุ่น หรือผู้ที่อาจจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด มีการปรับสภาพแวดล้อมในชุมชนให้มีความเหมาะสม อาทิ มีสถานที่ออกกำลังกาย กิจกรรมนันทนาการ เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หรือการมั่วสุม เหล้าในระดับบก

สำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (best practice) ในการป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำความผิดพบว่า

กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลทับน้ำ อ.บางปะหัน จ.พระนครศรีอยุธยา ป้องกันอาชญากรรมโดยการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยง โดยการวิเคราะห์ถึงปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาและการแก้ไขปัญหาที่เป็นสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมในชุมชน นำไปสู่การทำให้สมาชิกในตำบลมีรายได้เพื่อตัดมูลเหตุในการประกอบอาชญากรรม ด้วยการดำเนินการในรูปแบบของ “ทับน้ำโมเดล” ทำให้ชุมชนไม่มีปัญหาเรื่องน้ำสามารถเป็นแหล่งในการทำเกษตรกรรมอย่างแท้จริง รวมทั้งการรักษาวัฒนธรรมสิ่งที่ดีงามของท้องถิ่นที่เอื้อต่อการป้องกันอาชญากรรมด้วยการไม่รับกระแสนิยมจากภายนอกชุมชนเข้ามา นอกจากนี้ ยังมีการสร้างกฎกติกาของชุมชนจากผู้นำที่ได้รับการยอมรับและเคารพการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในการแก้ปัญหา ยาเสพติด และการแก้ไขปัญหาลูกและเยาวชนแข่งรถจักรยานยนต์ ด้วยการร่วมสนับสนุนเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายปกครอง ในการใช้มาตรการตั้งด่านสกัดเพื่อป้องปรามการกระทำผิด กล่าวได้ว่าองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างได้มีการ

เผื่อระวังกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสที่จะกระทำผิด คือ เด็กและเยาวชนในพื้นที่รับผิดชอบ

5. บทบาทในการป้องกันอาชญากรรม โดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง เห็นว่ากลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสในการตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรมในชุมชน ได้แก่ เด็กและเยาวชน ร้อยละ 54.6 รองลงมา ได้แก่ สตรี ร้อยละ 34.6 และผู้สูงอายุ ร้อยละ 23.1

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่าง มีอาสาสมัครในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชน และมีการปรับปรุงแสงไฟบนท้องถนนให้มีความสว่างในพื้นที่ที่มีการเกิดอาชญากรรมเฉลี่ยในระดับมาก

สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (best practice) ในการป้องกันอาชญากรรมโดยการลดการตกเป็นเหยื่อ พบว่า

กรณีเทศบาลตำบลวงเหิน อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ มีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรม โดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อให้แก่เด็ก และเยาวชนในพื้นที่รับผิดชอบ โดยการสำรวจ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนที่เป็น กลุ่มเสี่ยง หรือ ที่ต้องตกเป็นเหยื่อ การสำรวจถึง ปัญหาการตกเป็นเหยื่อของเด็กและเยาวชน การวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่เด็กต้องตกเป็นเหยื่อ การบูรณาการความร่วมมือในการช่วยเหลือเด็ก และเยาวชนด้วยการจัดตั้งเครือข่ายเด็ก และการจัดตั้งสภาเด็กเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนา ความเข้มแข็งให้แก่เด็กและเยาวชน

ในขณะที่ในกรณีเทศบาลตำบลเกาะคา อ.เกาะคา จ.ลำปาง มีบทบาทในการป้องกัน อาชญากรรมโดยการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ

อาชญากรรมให้แก่เด็กและสตรี โดยจัดตั้ง ศูนย์รับแจ้งเหตุเด็กและสตรี การให้ความรู้ ด้านกฎหมายรวมทั้งการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา การใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรี การสร้างความ เป็นผู้นำในกลุ่มสตรี และโครงการอบรม เพิ่มเติมความรู้ด้านการปราบปรามและป้องกันการ ค้ามนุษย์ เพื่อป้องกันการการตกเป็นเหยื่อ การค้ามนุษย์ให้แก่ประชาชนในพื้นที่

6. บทบาทในการป้องกันอาชญากรรม โดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากร ในการป้องกันอาชญากรรม

จากผลการศึกษาในภาพรวม พบว่า องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนา และเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกัน อาชญากรรม โดยการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพ บุคลากรในการป้องกันอย่างต่อเนื่อง อันส่งผล ต่อประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรม ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่ม ตัวอย่างที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (best practice) ในการป้องกันอาชญากรรมโดยการพัฒนา และเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกัน อาชญากรรม พบว่า

กรณีองค์การบริหารส่วนตำบล นาหมอบุญ อ.จุฬาภรณ์ จ.นครศรีธรรมราช มีการเชิญชวน สมาชิกชุมชนให้เข้าร่วมการเป็นสมาชิกอาสาสมัคร ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) การสร้าง จิตสำนึกในการเป็น ผู้เสียสละช่วยเหลือตำบล นาหมอบุญ การฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง กับการป้องกันปัญหาอาชญากรรมและการสร้าง ความสงบสุขให้แก่ชุมชน นอกจากนี้ ยังมีการจัด สวัสดิการ การจัดตั้งกองทุนอาสาสมัครป้องกัน ภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) การสร้างความภาคภูมิใจ

ในการปฏิบัติหน้าที่การมีศูนย์ปฏิบัติงานที่สามารถช่วยเหลือประชาชนได้อย่างรวดเร็ว อันนำไปสู่การป้องกันอาชญากรรมและการช่วยเหลือประชาชนในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในพื้นที่รับผิดชอบได้อย่างทันทั่วถึง

ส่วนที่ 3 : ปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ชุมชน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างประสบปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของการป้องกันอาชญากรรม ประกอบด้วย ปัญหาความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องต่อความหมายของการป้องกันอาชญากรรม โดยเข้าใจว่าการปราบปรามจึงมองว่าบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมไม่ใช่บทบาทหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังเห็นว่ากฎหมายไม่ได้ให้อำนาจในการป้องกันอาชญากรรมแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กฎหมายหรือระเบียบที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติมีการกำหนดที่ครอบคลุมทุกพื้นที่โดยอาจไม่มีความเหมาะสมสำหรับบางพื้นที่ ภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีมากทำให้ไม่สามารถดำเนินการป้องกันอาชญากรรมให้แก่ชุมชนได้ ปัญหาการใช้จ่ายงบประมาณในการดำเนินงาน ปัญหาการขาดผู้นำทางธรรมชาติ ปัญหาการติดร่ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากสังคมที่มองว่าการมุ่งแสวงหาผลประโยชน์มากกว่าการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง ปัญหาการเมืองในระดับประเทศ ปัญหาฐานเสียงการเลือกตั้งในท้องถิ่น และปัญหาความไม่เข้าใจจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ 4 : แนวทางการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าแนวทางการส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม ได้แก่ (1) การกำหนดนโยบายที่ชัดเจนจากรัฐบาลในการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการป้องกันอาชญากรรมที่ไม่ใช่บทบาทโดยตรงในการปราบปรามอาชญากรรม (2) การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่นรวมทั้งการป้องกันอาชญากรรม (3) การกำหนดกฎหมาย หรือกำหนดอำนาจหน้าที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินงานในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างชัดเจน (4) การปลูกจิตสำนึกให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนที่เกี่ยวข้องให้เห็นความสำคัญของการป้องกันอาชญากรรม และ (5) การส่งเสริมบทบาทของผู้นำชุมชนในการปฏิบัติงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

นอกจากนี้ การวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่รวมทั้งการวิเคราะห์สาเหตุในการป้องกันอาชญากรรมทั้งในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต เพื่อที่จะได้แสวงหาแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีความเหมาะสมกับสภาพปัญหาอาชญากรรมและมีความเหมาะสมต่อสภาพสังคมในพื้นที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบ การดำเนินการป้องกันอาชญากรรมที่มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมในแต่ละพื้นที่ที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาอาชญากรรมและ

สาเหตุของอาชญากรรม ซึ่งมีแนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรม คือ การตัดมูลเหตุจูงใจของผู้ที่ต้องการประกอบอาชญากรรมและการตัดช่องโอกาสในการกระทำผิด ซึ่งเป็นการดำเนินการในการป้องกันอาชญากรรมที่มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมในแต่ละพื้นที่ ตลอดจนมีความเหมาะสมกับสภาพปัญหาอาชญากรรมและสาเหตุของอาชญากรรมผิด ซึ่งเป็นการป้องกันอาชญากรรมเพื่อไม่ให้สมาชิกในชุมชนต้องตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

กล่าวโดยสรุป บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมสามารถสรุปตัวแบบบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยแนวทางที่สำคัญ คือ

การวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่และการวิเคราะห์สาเหตุในการป้องกันอาชญากรรมเพื่อนำไปสู่แนวทางในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนการดำเนินการป้องกันอาชญากรรมที่มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมในแต่ละพื้นที่ ซึ่งมีแนวทางที่สำคัญในการป้องกันอาชญากรรม คือ การตัดมูลเหตุจูงใจของอาชญากรหรือผู้ที่ จะกระทำผิด และการตัดช่องโอกาสในการกระทำผิด ตลอดจนการประเมินผลการป้องกันอาชญากรรมเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและแก้ไขปัญหาและข้อจำกัดของแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันนำมาสู่การพัฒนารูปแบบในการป้องกันอาชญากรรมอย่างต่อเนื่อง

ตัวแบบบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

■ ข้อเสนอแนะนโยบายการศึกษา

สำหรับข้อเสนอแนะงานวิจัย ประกอบด้วย ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ได้แก่ การส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการป้องกันอาชญากรรม การกำหนดให้บทบาทในการป้องกันอาชญากรรมเป็นบทบาทและภารกิจที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น โดยการกำหนดนโยบาย การกำหนดกฎหมายหรือ กำหนดอำนาจหน้าที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินงานในการป้องกันอาชญากรรมได้อย่างชัดเจน การกำหนดกฎหมายที่มีความเชื่อมโยงในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมร่วมกันระหว่างบทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจและบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการแก้ปัญหา การเมืองระดับประเทศที่ส่งเสริมต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่นและการป้องกันปัญหาอาชญากรรมมากกว่าทำงานเพื่อตอบสนองต่อนโยบายทางการเมืองเป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ ได้แก่ การให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปลูกจิตสำนึกให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนที่เกี่ยวข้องให้เห็นความสำคัญของการป้องกันอาชญากรรมและงานยุติธรรมชุมชน การประชาสัมพันธ์บทบาทที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อลดการตีตราองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การให้รางวัลแก่องค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นที่มีบทบาทในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมให้แก่ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีความยืดหยุ่นและเฝ้าต่อบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม การสร้างความร่วมมือระหว่างประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรม การส่งเสริมบทบาทของผู้นำชุมชนในการปฏิบัติงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานสำหรับการป้องกันอาชญากรรมที่มีความเพียงพอ ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องของค่าใช้จ่ายที่สามารถเบิกจ่ายสำหรับการป้องกันอาชญากรรมได้ การสนับสนุนเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการป้องกันอาชญากรรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันอาชญากรรม

■ บรรณานุกรม

- สุนนทิพย์ จิตสว่าง และคนอื่น ๆ. (2560). รายงานการวิจัยเรื่องบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย. (2559). องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลากับการป้องกันอาชญากรรม. ค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2560, จาก www.youtube.com

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา. (2559).

องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา กับ

การป้องกันอาชญากรรม. ค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม

2560, จาก www.youtube.com

Daniel, W. (1967). *A comparative survey of*

local government and administration.

Bangkok: Kurusapha.

Lilly, J. R. (2007). *Criminological theory*

context and consequences. United

States of America: SAGE.

